

Interessentskabet erhverver udover 10 pCt. af den indbetalte Kapital. Jeg nærer ingen Tvivl om, at, hvis Foretagendet gaar godt, vil det komme Planterne til Nytte, fordi jeg føler mig overtydet om, at Planterne have tilstrækkelig Baand paa Interessentskabet, thi ville de ikke sende Nør til Kogeriget, vil dette komme til at staa ledigt, men det kan ikke være i Interessentskabets Interesse, at Kogeriget kommer til at staa ledigt. Der er snarere Tvivl om, hvorvidt Foretagendet vil komme Arbejderne til Gode, men i saa Tilfælde tror jeg, at Lovforslaget har truffet de nødvendige Forholdsregler. Angaaende selve Bevillingen skal jeg kun tilføje, at Udvalget tror at have sat saa mange Sikkerhedsmidler ind i Loven, at man har Visshed for, at Pengene fra Statskassen ikke ville blive udbetalte, naar der ikke sker en lige saa stor Indbetaling fra Interessentskabets Side, og der virkelig kommer et godt og forsvarligt Pant tilstede derovre. Udvalget har i saa Henseende fuld Tillid i alt Fald til den nuværende Finantsminister og stoler paa, at Loven vil blive udført i den Mand og den Lante, i hvilken den er givet.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, blev Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag af Udvalget til § 1:

I 2den Linie ændres „1,500,000“ til: „2,000,000“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C)

vedtoges enstemmig med 73 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu til Landsthinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Spalte 942 ff.)

Intet Ændringsforslag var fremkommet. Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under Et.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Alberti): Manglen af Ændringsforslag til dette Lovarbejde, ligesom ogsaa det høje Ministeriums Utilbøielighed til at forhandle om denne Sag afslører jo vel Udfigten til yderligere Omtale af Lovens Indhold. Jeg vil derfor i det Mindste for Dieblisset indskrænke mig til at anmode Thinget om at lade dette Lovforslag gaa videre, et Lovforslag, hvis Bigtighed er erkjendt fra det første Dieblis-

da der her blev Tale om Ministeransvarlighed, og som derfor indskreves i Grundloven af den grundlovgivende Rigsforsamling som et vigtigt Fremtidsarbejde, en Sag, som i ethvert Land, hvor der findes en Folkerepresentation, anses for at være en af Folkets Frihedens Hovedpiller. Denne Sag have vi fra vor Side nu forsøgt at bringe fremad, og vi tør haabe, at den vil komme igjennem Thinget her, selv om en Del af de ærede Medlemmer ikke finder, at dette netop er et velvalgt Tidspunkt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Paragrafer (se Tillæg A. Sp. 1755 ff.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges med 51 Stemmer mod 17.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 1.

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

(1ste Behandling findes i Tidenden Spalte 1047 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Tauber:

1) Efter § 36 indsættes:

„Kapitel III.

Roesukkerafgiften.

§ 37.

For Tilvirkningen af indenlandsk Roesukker erlægges i Afgift:

a) for hvert Pund mørkere end Amsterdammer Standardprøven Nr. 19 det samme Beløb, som i § 1 under Position Nr. 137 er bestemt i Told for de der nævnte Sukkere med Fradrag af 6 pCt.

b) For Sukker svarende til eller lysere end Amsterdammer Standardprøven Nr. 19, samt for Randis, Sukker i hele eller sønderbrudte Toppe, Blader, Kager o. dsl. erlægges samme Afgift, saaledes at 7 Pund af saadant tilvirket Sukker sættes lige med 8 Pund af det under a. nævnte“.

(De følgende Kapitlers og Paragrafers Rækkefølge rettes efter Afstemningen).